ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 27 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ
ຂອງ
ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບ ປຸງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

<u>ມາດຕາ 1:</u> ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະ ຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.

<u>ມາດຕາ 2:</u> ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 34 /ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 27 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 19/ ຄປຈ, ລົງວັນທີ 9 ພຶດສະພາ 2003.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວອອກລັດຖະດຳລັດ:

<u>ມາດຕາ 1:</u> ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ.

<u>ມາດຕາ 2:</u> ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2003

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ

ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 02 / ສພຊ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ໃໝ່). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານກຳນົດຫລັກການການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2(ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນອົງການບໍລິຫານແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະປະທານປະເທດ, ມີພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດໃນທຸກດ້ານ: ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ, ການ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ຫລັກການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ ໂດຍມີພັກປະຊາຊົນປະ

ຕິວັດລາວເປັນແກນນຳ ແລະ ຖືເອົາອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະອົງການ ຈັດຕັ້ງສັງຄົມເປັນກຳລັງແຮງ, ນຳໃຊ້ວິທີການສຶກສາອົບຮົມ, ເສດຖະກິດ ແລະບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານໝົດອາຍຸການແລ້ວ ແຕ່ສະພາແຫ່ງຊາດຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານຊຸດເກົ່າ ສືບຕໍ່ດຳເນີນໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ໄປ.

ໝວດທີ II
ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 5(ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ

ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ປະກອບດ້ວຍ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຕົວຈິງຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 6(ໃໝ່). ໂຄງປະກອບຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານປະກອບດ້ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າ ການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າ ກະຊວງ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ, ຈັດຕັ້ງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ສຶກສາອົບຮົມສະຕິເຄົາລົບ ແລະປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ; ກຳນົດບັນດາມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
2. ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະຮັບຮອງເອົາ;
3. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບການກໍ່ສ້າງ, ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາ, ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊັບສົມບັດຂອງຊາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ,

ປົກປ້ອງຊັບສິນບັດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະບຸກຄົນບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ;

4. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ສະເໜີຮ່າງລັດຖະບັນຍັດຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງລັດຖະດຳລັດຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ;
7. ອອກດຳລັດ, ມະຕິຕົກລົງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິ ທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ການສ້າງ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະຊັບ ພະຍາກອນ ອື່ນໆ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ;
8. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ, ອຳນວຍຄວບຄຸມ ແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະຖືກຕ້ອງ ຕາມລະ ບຽບກົດໝາຍ;
9. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
10. ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງ ແລະກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທົ່ວປວງຊົນ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ກໍ່ສ້າງກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ, ປະຕິບັດຄຳສັ່ງລະດົມພົນ, ກຳນົດມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ;
11. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
12. ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ, ຍຸບເລີກ ແລະກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ ແລະເທດສະບານຕາມ ການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ ຫລືເຈົ້າຄອງນະຄອນ;
13. ຈັດຕັ້ງດຳເນີນການກວດກາ, ກວດການຂອງລັດ, ຕ້ານການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ, ການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ແລະປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ອື່ນໆ; ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຫລືຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ;

14. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຈລະຈາ, ເຊັນສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ, ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະສັນ ຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນແລ້ວ;
15. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ III

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ມາດຕາ 8(ໃໝ່). ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເປີດຂຶ້ນເດືອນລະເທື່ອ ໂດຍແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີທີ່ປະທານປະເທດເຂົ້າຮ່ວມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 (ໃຫມ່)ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສະມາຊິກລັດຖະບານເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍ ສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ສະມາຊິກລັດຖະບານມີພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານທຸກຄັ້ງ. ນອກຈາກນັ້ນ ອາດເຊີນຜູ້ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານນັ້ນ ມີສິດປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຕໍ່ກອງປະຊຸມແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງບັນຫາ ຫລືລົງມະຕິໂດຍຖືເອົາຕາມສຽງສ່ວນຫລາຍ. ຖ້າຫາກມີສຽງເທົ່າກັນນັ້ນ ສຽງຂອງປະທານກອງ ປະຊຸມເປັນອັນຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນອາດຈະເປີດກອງປະຊຸມສະໄໝວິສາມັນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມການສະເໜີຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ ສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ລັດຖະບານຍັງຮຽກໂຮມເຈົ້າແຂວງ ແລະເຈົ້າຄອງນະຄອນເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມນຳປີລະສອງເທື່ອ ເພື່ອກວດກາ ແລະຊີ້ນຳການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ກອງປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກ ຊຶ່ງເຊັນຢັ້ງຢືນໂດຍປະທານກອງປະຊຸມ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ສະມາຊິກລັດຖະບານ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 9(ໃໝ່). ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າພິຈາລະນາ ແລະຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານມີດັ່ງນີ້ :

1. ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງລັດ;
2. ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ;
3. ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ;

4. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ, ການກຳນົດເຂດແດນ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ກ່ອນນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະ ນາ ແລະຮັບຮອງ;
5. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນໂດຍກົງກັບລັດຖະບານ;
6. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ຫລືການກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງແລະເທດສະບານ;
7. ບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນຕ່າງປະເທດ;
9. ເນື້ອໃນການເຈລະຈາ, ສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ;
10. ບົດລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະຕໍ່ປະທານປະເທດ.

ນອກຈາກບັນຫາທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານຈະນຳເອົາ ບັນຫາອື່ນທີ່ສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນມາພິຈາລະນາກໍໄດ້.

ມາດຕາ 10(ໃໝ່). ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນກອງປະຊຸມສະມາຊິກລັດຖະບານ ໂດຍການຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານຂອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດເປີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ເມື່ອປະເທດຊາດຕົກຢູ່ໃນສະພາວະວິກິດການຮ້າຍແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໄພທຳມະຊາດ ຫລືໃນສະພາວະສຸກເສີນທາງດ້ານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ IV
ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 11(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານ, ຊີ້ນຳ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 12(ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ຊີ້ນຳ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ກວດກາການປະຕິບັດມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະອົງການອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະ ບານ;

3. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
4. ສະເໜີປະທານປະເທດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄປປະຈຳ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫລືຮຽກຄືນ;
5. ສະເໜີປະທານປະເທດແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ແລະສະເໜີເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນນາຍພົນຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ;
6. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າອື່ນໆ;
7. ເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນພັນເອກຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
8. ອອກດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະແຜນການຂອງລັດຖະບານ; ອອກດຳລັດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ທະບວງ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
9. ລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
10. ມອບສິດ ແລະໜ້າທີ່ໃຫ້ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນໃນເວລາຕິດຂັດ;
11. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 13(ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 14(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດ

ໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ເມື່ອນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕິດຂັດແມ່ນຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕໍາແໜ່ງໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ໝວດທີ V
ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ, ເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະຄົ້ນຄວ້າສະຫລຸບສັງລວມບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງລັດຖະບານ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ທະບວງ ແລະອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າ ພະແນກ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ກະກຽມ, ບັນທຶກ ແລະແຈ້ງຜົນຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ສະຫລຸບສັງລວມ, ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ວິໄຈ ບັນຫາຕ່າງໆ ແລະສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອກໍານົດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ແລະກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະຄວາມສົມດູນ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຄຸ້ມຄອງຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະບັນດາອົງການທີ່ສັງກັດສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
6. ພົວພັນ, ປະສານງານກັບຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການສະພາແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານປະທານປະເທດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ, ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການອໍານວຍ, ຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຕາມທີ່ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລັດຖະທໍາມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນເສນາທິ ການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີ ສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ນໍາເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ແລະມີສິດສະເໜີ ດັດແປງ ຫລືຍົກເລີກນິຕິກໍາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫລືຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ຂັດກັບ ລະບຽບຫລັກການຂອງຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ຫລືຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;

5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;
6. ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ ກ່ຽວກັບ ຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ຂອງກົມ;
8. ພົວພັນ ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
9. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງ ດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VI
ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ 23(ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງການອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ກົມ, ພະແນກ, ສະຖາບັນ ແລະຫົວໜ່ວຍວິຊາການຕ່າງໆ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບມີລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຂອງຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການຕົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການລະອຽດຂອງຂະແໜງການຕົນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສະເໜີປັບປຸງ ຫລືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ, ຮ່າງດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ; ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການເພື່ອຄຸ້ມຄອງມະຫາ ພາກໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະບຸກຄະລາກອນ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ສ້າງບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
6. ພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
7. ກວດກາ ແລະສະຫລຸບສັງລວມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂະແໜງການຂອງ ຕົນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້ສະເພາະ ແລະຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນຫົວໜ້າຂະແໜງການ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຂະແໜງການຕົນ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບໃນການ ຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະແໜງການ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລະມີສິດສະເໜີດັດແປງ, ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການ ອື່ນ ຫລືຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບຫລັກການຂອງຂະແໜງການຕົນ ຫລືຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;
6. ສະເໜີປັບປຸງ ຫລືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງ ດຳລັດ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງຫົວຫ້ອງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຫົວໜ່ວຍວິຊາການ.

   ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍມີການສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
8. ມອບວຽກງານໃດໜຶ່ງໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງຮັບຜິດຊອບ; ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນ ໃນເວລາຕິດຂັດ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
10. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງ ດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ຫລືຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງ

ການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີພາລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະ ຊວງໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VII
ລະບອບວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຮັດວຽກຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີການສົມທົບລະຫວ່າງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝູ່ຄະນະ ກັບການຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ. ລັດຖະບານຖືເອົາກອງປະຊຸມເປັນຮູບການຕົ້ນຕໍໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 31. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງເຄົາລົບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງກັນ ແລະກັນ, ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາບໍ່ເປັນເອກະພາບລະຫວ່າງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ ໃຫ້ນຳສະເໜີຕໍ່ນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສະພາແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ມີພັນທະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳປີຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະເໜີຜ່ານແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະຮັບຮອງເອົາ, ອະທິບາຍ ແກ້ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ, ຕອບການຊັກຖາມຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ຫລືຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງ.

ໃນເວລາສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານມີພັນທະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕາມຄໍາສະເໜີຂອງ ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໃນການພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຫລືວຽກງານຢູ່ພາຍໃນປະເທດທີ່ສໍາຄັນນັ້ນ ລັດຖະບານຈະຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນດີຈາກສະພາແຫ່ງຊາດເສຍກ່ອນ. ໃນການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ມີການເຊັນສົນທິສັນຍາ ຫລືສັນຍາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ລັດຖະບານ ຕ້ອງນໍາສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບປະທານປະເທດ

ລັດຖະບານ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ປະທານປະເທດ. ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ລັດຖະບານປະສານສົມທົບກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ສູງສຸດໃນການຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະສະກັດກັ້ນສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆໃນສັງຄົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນ ລັດຖະບານອາດຈະເຊີນປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນ ລັດຖະບານປະສານສົມທົບກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນກໍາມະບານລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຈ້ງທິດທາງວຽກງານ, ມະຕິກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານ, ສະພາບການຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນກໍອາດຈະເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຫລືຄໍາສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ລັດຖະບານ ແລະສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງຮັບຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.

ລັດຖະບານພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ, ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 37. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 38(ໃໝ່). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາ ທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 01/ 95, ລົງວັນທີ 8 ມີນາ 1995.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິ ປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ